

Barátossy Gábor (1946–2022)

Könyörtelenül sújtott le a szomorú hír: „Barátossy Gábor aranydiplomás erdőmérnök életének 77. évében, az Úr Jézus Krisztusban való hitel, nyugalommal viselt szenvedéssel, szentségekkel meg-

erősítve, rövid betegség után, csendben meg-
tért az Örök Hazába.”

Megtört ürességet hagyott ránk Gábor. Döbbenet nézünk szembe a pótolhatatlan veszteséggel.

A búcsúztatásra szóló felkérés is elszorította a torkomat. Egyszerre hatott a fájdalom és a megtiszteltetés, erőt adott a feladat súlyához méltó alázat.

Gondolataim rendezése közben, nem tudtam félretenni a sok évtizedes kapcsolatainkból fakadó elfogultságot. Gábor atyai barátom, szeretve tisztelt mentorom, a szakmában harcostársam volt.

Életének példázata olyan sokrétű, hogy csak rendhagyó szerkezetben tudok visszak tekinteni rá.

Az első megközelítem a nagyszerű ember.

Gábor személyiségének már az indíttatása is kivételes. Egyesítve hordozza magában a vérzivataros 20. század történelmét. Súlyos örökségként élte meg a családja üldöztetésének történelmi tapasztalatait. Ebből is fakadt benne a haza túlradó szeretete, a nemzet megbicsaklás nélküli szolgálata. Négy-öt nemzedékre visszamenően – egészen '48-as hónapok ükapjágig – büszkén hivatkozott a katonai őseire. Maga is – főleg önmagával szemben – szigorú, katonás jellem volt. Mégis, inkább a lázadó, a „kuruc-magyar” megfogalmazás csengene a számára tetszően...

Nagyszülei tábornoki, vezérőrnagyai rangig emelkedő honvédtisztként tették le a névjegyüket a haza asztalára. A családban kitörölhetetlenné váltak a legnemesebb katonai hagyományok. Édesapja – aki után Gábor a Korondi nevet kapta – soproni erdőmérnökként végzett.

Édesapja emléke, gyerekkorának kitépítésekkel terhes hányattatásai arra nevelték, hogy „mindig, mindenkén segíteni kell”. Tudjuk, hogy Ő később olyanokon is önzetlenül segített, akik ezt semmiképp nem érdemelték volna meg...

Már iskolába járt, mikor özevgy édesanyja feleségül ment apja önkatestvérehez, Barátossy Jenő gépészmérnök tanárhoz – aki testvéreivel együtt a nevére vette, és nagy tisztességben felnevelte őket.

Gábor egészen kivételes, szinte csak történelmi tablókról ismert egyéniség volt! Erkölcseiben, nagyvonalúságában és emberi tartásában valódi arisztokrata, míg a közvetlenségében, nyitottságában igazi plebejus személyiség.

Konzervatív, keresztény hazafisága, a vallás iránti, templomjáró elkötelezettsége erendendőn hiteles volt, amit az ellenfelei se tudtak megkérdőjelezni. Nehéz indíttatása kifejezett szerénységre nevelte.

Hűségesebb embert nem ismertem nála. Akivel, vagy amivel egyszer szövetséget kötött, amellet kirtartott a végsőkig – akkor is, ha a megváltozott viszonyok ezt már nem indokolták, vagy ezzel saját magát tette kockára.

„Nem abban a világban élt, amiben működni kellett” – vélte róla egy közvetlen munkatársa.

Elfogult, büszke magyarságát széles körű történelmi tudása erősítette. Kiváló ismerője volt a hadtörténelmi irodalomnak, szakértője a vadászfegyvereknek. Egy emlékezetes egyesületi rendezvényen olyan előadást rögtönzött az isaszegi csatáról, ami az Akadémia dísztermében is elhangozhatott volna!

Nagyszerű katona lehetett volna, de békében is kevesekre illett jobban a *hazafi* jelző. Nemzetét, hazáját, a magyar erdőt szolgálta – ha kellett „kard ki kard”, avagy „belerohanok a halálba” mentalitással – tekintet nélkül a saját érdekeire, egzisztenciájára.

Gábor köztudottan cselekvő, tevékeny ember volt. Az alkatától semmi sem állt távolabb, mint a korunkra egyre jellemzőbb „jóra való restség”.

Szíve legmélyébe a családját zárta. A generációk összetartásának erejét gyermekkorától tapasztalta meg – később maga is harmonikus házasságban, szorosan együttérző, bensőséges világban élt.

Közvetlen szereteteivel, de távolabbi rokonaival is olyan mély kapcsolatokat ápolt, ami egy átlagember számára csaknem elképzelhetetlen. Gyerekeire, unokáira mérhetetlen szeretetet és energiát fordított, ők az élete szerves folytatását képezik.

Lelkében kitüntetett helyet kaptak az életre szóló barátságok is. Emellet integráló, csapatépítő személyiségként, irigylésre méltó kapcsolati hálót működtetett maga körül. Se szeri, se száma azoknak, akik elsősorban Neki köszönhetik, hogy bekerülhettek a szakmánk vérkeringésébe. Eközben példát kaphattak egy olyan szintű bajtársiasságból, amit az arra fogékonyak is csak a Gáboréhoz hasonló gyökerű nagyoktól leshetnek el.

Személyiségében jól megfér a „forsrifos” fegyelmesség avval, hogy tudott leplezetlenül vagány is lenni. Ehhez kapcsolódott az életigenlő jókedv – a jó bor, a legjobb társaságban eltöltött minőségi idő, a vidám, mégis magvas beszélgetések feltétlen szeretete.

A szó legnemesebb értelmében volt elkötelezett vadász. Természetközeli ember. Egyik utolsó mohikánja azoknak, akik még a klasszikus világban szívhatták magukba a vadászattudomány és az etika ismereteit. Higgadt, elegáns kisugárzása önkéntelen hatással volt azokra, akik a megtisztelő társaságában gyakorolhatták a vadászatot.

Gábor – selmeci kifejezéssel élve – a legnagyobb firmák egyike volt! Az egész életútjával igazolta ezt.

A második megközelítem az elkötelezett erdész szakember és a kiemelkedő vezető.

Barátossy Gábor életútjának eredményeit a szakközönség ismerheti az *Erdészeti Lapokból*, a kitüntetéseihez írt méltatásokból, vagy a „*Gyökerek és lombok*” riportjából.

Most szomorú tisztem felvillantani a végső összefoglalót.

Pályafutása egy kiemelkedően tartalmas élet építőköveinek összessége, legtermékenyebb szakasza a szakmánk „teljes váltásként” ismert időszakához kötődik.

Az Eötvös József Gimnáziumban szerzett kiváló érettségijével, édesapja nyomdokain jutott be a soproni Erdőmérnöki Főiskolára, ahol 1969-ben szerzett oklevelet.

Első munkahelye a Budakeszi Erdészet lett, itt műszaki vezetőként dolgozott. Ifjúkori munkájának emlékét őrzi 350 hektár kopárfásítás Erd térségében – például a sokak számára ismert, a magasból nézve PAX feliratot formázó erdőrésztlet, melynek a mai vészterhes időkben különös jelentősége van.

1974-től a Budapesti Erdőfelügyelőség-nél felügyelő. Később, 1979-től az Erdőfelügyelőség Gödöllői Osztályának vezetője, ahol szerzteágazó tapasztalatot szerzett.

1980-ban lépett minisztériumi szolgálatba, mint a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalának főelőadója, később főmunkatársa. Atyai példaképe, *Mészöly Győző* nyomában járva, a korát megelőző szemlélettel erősítette a közjóléti erdőgazdálkodás, a zöldövezeti tervek ügyeit. Mindig a szakma szeretete vezette, soha semmilyen pártba belépni nem volt hajlandó.

Jövőbe látva vallotta, hogy „*Egy ökoszisztémaként kell kezelni az erdőt, a természethelyet, a faállományt, a növény- és állatvilágot, valamint az egyéb természeti és környezeti értékeket is.*”

E szemléletével lépett be később, a Pro Silva Hungaria alapító tagjai közé.

1993-tól főosztályvezető-helyettesként, a Magánerdős Osztályt vezette. Részt vett a rendszerváltás időszakának jogszabályalkotó munkájában, a szakmai szabályozórendszer kialakításában, az átalakulás kidolgozásában. Következetessége sokat számított az ágazat, azon belül az állami erdőgazdálkodás egységének megőrzésében. Fegyelmezett hivatalnokként, amíg tehetette, került a politizálást.

A hétköznapi harcoktól távol tartotta magát, de a jelentős csatákban önfeláldozóan küzdött! Kiterjedt kapcsolatrendszerével számos, meghíúsulásra ítélt jó ügyet tudott újraéleszteni. Egzisztenciáját is kockára tevő, legendásan gerinces kiállása nagy szerepet játszott abban, hogy a korszak legvitatottabb erdőprivatizációs próbálkozását sikerült megakadályozni.

Harcolt a forrásokért – mert az erdészet mostohagyerek volt a Minisztériumban. Küzdött a magánosítás életképtelen helyzeteket is generáló folyamatában, felkarolva a megerősödni képes magánerdős szervezeteket. Helyzetbe hozta a magánerdőt az erdőtelepítésekben is, elsősorban az Alföldön. Sok tízezer hektár új erdő létrehozását tette lehetővé, majd igazgatta vezetői szinten.

Az állami erdőgazdaságok is pótolhatatlan segítséget kaptak tőle – noha két évtizeden át csak áttételes kapcsolatuk lehetett a döntéseket hozó Minisztériummal.

Országosan irányította az erdőtelepítési és fásítási, valamint az erdei közjóléti be-

ruházásokat. Életművének örök érvényű fejezete az a támogató tevékenység, amivel az erdei közjólét és a szakmakultúra egyedülálló mecénása lett!

1999 és 2005 között az FM Erdészeti Hivatalának vezetője. Ebben a minőségében szállt síkra a Natura 2000 területek kijelölési folyamatának korrektségéért. Majd ismét nem tört meg a gerince az aktuális hatalom nyomása alatt, ami egy évvel a nyugdíj előtt az állásába került. Ahogy ilyenkor a szakmában illik, működött a selmeczi szellem. Gábor az ipolyvidéki erdőgazdaság közjóléti tervezőjeként fejezte be a pályáját. 2006-ban innen vonult nyugdíjba.

Az Országos Erdészeti Egyesületben a diploma megszerzésétől kezdve, példa nélkül álló „második életet” élt – ami ezer szálon kapcsolódott a hivatali pályafutásához.

Vezetője lett az Egyesület Ifjúsági Bizottságának, amely stratégiát dolgozott ki a fiatal korosztály megszólítására.

Az Erdők a Közjőért, az Erdőrendezési és a Vadgazdálkodási Szakosztályban is feladatokat vállalt. 1985–1990 között tagja az OEE elnökségének és *Az Erdő* szerkesztőbizottságának. 1988–89-ben, ebben a minőségben is küzdött az erdőtörvény módosítása ellen, az állami erdők tulajdonviszonyainak megtartása érdekében. Felkarolta az erdei sportokat is, köztük az első Magyar Erdész Tájfutóverseny megszervezését.

Barátossy Gábor 1990–1994 között, a szakmánk legfeszültebb korszakában, társadalmi funkcióként vállalta el az OEE főtákarri posztját! Fő célja az erdőzet pozícióinak megőrzése volt, amihez az önzetlen és etikus munkát tartotta megfelelő eszköznek.

Kulcsszerepet vállalt az Országos Erdész Gyűlésben, ami az erdőgazdálkodás-

sal kapcsolatos vélemények szabad kifejtésének társadalmi, szakmai és politikai fóruma volt.

Vezető tisztviselőként és az Egyesület főtákaraként is sokat tett a mindenkori kormányzat és az Egyesület közti jó kapcsolatokért. Tevékenysége meghatározó volt az OEE elismertetésében és véleményező szerepének megerősítésében.

Bábáskodott az *Erdészeti Lapok* megújításánál. Annak rendszeres szerzője, az Egyesületi Hírek rovatszerkesztője, így az egyesületi működés kiváló ismerője volt. Tagja volt a Wagner Károly Alapítvány kuratóriumának is.

Tevékenységet 1995-ben Bedő Albert Emlékéremmel ismerték el. Az újrainduló magánerdő-gazdálkodás jogszabályi és támogatási kereteinek megteremtésében elért eredményeiért, a MEGOSZ 2005-ben Rimler Pál-emlékéremmel tüntette ki.

Elévülhetetlen csúcsteljesítménye az egyesület „második honfoglalása”, a Könyvtár megfelelő elhelyezése – először a Csillagvölgyben, majd a Budakeszi úton – melynek ügyét végig támogatta, követte és védte. Így juthatott négy évtizedes hányattatás után az Egyesület muzeális könyvgyűjteménye, később a székhelye is méltó elhelyezéshez.

Az erdővagyon megőrzése, fejlesztése, az erdészeti kultúra megismertetése érdekében végzett munkájáért, 2011-ben Pro Silva Hungariae Díjat kapott.

Az erdőgazdálkodásért és az Egyesületért végzett több évtizedes tevékenységéért, az alapítás 150. évfordulójának erdélyi ünneplésekor, az OEE Örökös Tagsági Díszoklevéllel tüntette ki. Életművéért, 2016-ban átvehette az Alföldi Erdőkért Emlékéremet is.

Barátossy Gábor az ezredforduló átalakuló erdőgazdálkodásának egyik vezető egyénisége volt.

Emellett konferenciák tiszteletet értesztő előadója, nívós szakmai és a kultúrát ápoló könyvek, kiadványok tucatjainak szerzője, szerkesztője, kiadója, finanszírozója.

Mindig a köz, az erdő és az ország érdekeit helyezte a magán, vagy a csoportérdekek elé. Barátaiért, munkatársaiért bármilyen konfliktusban kész volt felelős kockázatot vállalni. Kollégáit, partnereit nagyra értékelte és nyilvánosan dicsérte. Intenzív kapcsolatot tartott fenn idős kollégáival, jó szemmel választotta ki és atyai törődéssel segítette pályájukon a fiatalokat.

Az erdőszőzartozás és bajtársiasság legendás példaképe volt.

„*Tiszta jellem, jóindulatú, segítőkész és egyenes ember*” – tartották róla a barátok, munkatársak, és az ügyfelek is, akik kapcsolatba kerültek vele.

Bölcsen ítélkezve, egyéniségként, egyáltalán nem szolgai módon szolgálta az erdőgazdákat, erdészeket, az erdőt. Katonás, törvénytisztelő jelleme ellenére kellő tudása, tapasztalata, ember- és szakmaszeretete volt ahhoz, hogy a dogmáktól eltérve, ha kellett, „jól tegye a jót.”

Gábor az utolsó másfél évtizedére megszervezte a családjával közös, „harmadik életét”. Ha létezik egészséges irigység, akkor mi, a barátai úgy csodáltuk ezt! Kitarított a Bátaapáti vadászterület, mint minden valódi szívügye mellett. Évtizedre megválasztott elnöként, itt is ápolhatta a tiszta vadászat hagyományait.

Megvette a köveskáli kis szőlőbirtokot, 1100 év magyar történelmének szakrális helyszínén. Jött a borászkodás, a rokonok, a jó barátok önzetlen fogadása mellett... „Az ember munkában nemesedik – ahogy a jó bort is többször le kell fejteni” – hallottuk tőle.

Márai Sándor egyik hiteles követője volt – bizonyosság erre ez az idézet is:

„Ha megöregszem, pincét akarok, ezt már szilárdan elhatároztam...”

A pince helyét is kinéztem..., gyalog járok majd ki, s vigyázok, hogy a környékebeliek ne tudjanak meg semmit városi múltamról. Ha megsegít a vaksi sors, betvenéves koromra tisztességes emberek a maguk világából való tisztességes embernek tartanak majd – tehát bortermelőnek, valakinek, aki tudja, hol kell meghalni...”

Ahogy fiatalon, úgy öregségére is próbára tette az élet Gábort. Éveken át, kitaróan ápolta nevelőapját, mielőtt eltemette őt...

Ő maga a köveskáli birtokán fog végleg megpihenni...

Mindannyian hálás szívvel köszönjük, hogy Gábor biztatását, segítségét élvezhetjük. Elhivatottságunkat, hitünket erősítette, példát mutatott szakmaszeretetből és emberségből.

Hálát adunk az életéért, munkásságáért, amelyet mindenkor Isten dicsőségére, a szeretteiért, nemzetéért, hivatásáért végzett.

Emlékét örökre megőrizzük. Nyugodjék békességben!

Zambó Péter

A Kárpát-kanyarban is bemutatkozik a Muzsikál az erdő

Két székelyföldi és egy barcasági helyszínen is szervez erdei koncerteket romániai partnereivel a magyarországi Muzsikál az Erdő Alapítvány. A szeptember 2-án Brassó határában, szeptember 3-án a sepsibodoki sütei borvízforrás közelében, szeptember 4-én a csíkszentkirályi Gesztana-pusztáján tartandó erdei koncertekről sepsiszentgyörgyi sajtótájékoztatón számoltak be a szervezők. A rendezvény védnök-ségét Tánzos Barna romániai környezetvédelmi, vízügyi és erdészeti miniszter vállalta.

„Muzsikál az erdő”

2022

Tánzos Barna az ez alkalomból tartott sajtótájékoztatón elmondta: az erdő mindig a feltöltődés helyszíne volt, számos művészt is megihletett. Kijelentette: a rendezvény úgy népszerűsíti az erdőt, hogy minimális mértékben avatkozik be a természetbe.

A koncertek mellett az erdőt népszerűsítő foglalkozások is lesznek. A rendezvények résztvevőinek távol kell hagyniuk a gépkocsijaikat, és gyalog érkehetnek a helyszínre. A miniszter úgy vélte: csak így élvezhetik igazán az erdő csendjét, nyugalját. Arra is kitért, hogy a rendezvényre nem építenek színpadot. Az a cél, hogy minél kevésbé avatkozzanak be a természetbe, és a hangosítás is minimális lesz.

Tamás Sándor, a Kovászna megyei önkormányzat elnöke elmondta: sajátosan hangzik a zene az erdő lombjai között. Ezzel az élménnyel gazdagodhatnak, akik ellátogatnak a sütei borvízforráshoz. Azt is megemlítette: a Magyarországon 2004 óta tartott erdei koncertek 2014-ben Romániába is megérkeztek, ugyanis Biharban már tartottak *Muzsikál az erdő* rendezvényeket. Ezúttal Barcaság és Székelyföld felé terjeszkedik a program.

Allen Coliban, Brassó polgármestere elmondta: a program jól illik a városvezetés zöld víziójához. A hegyekkel, erdőkkel körülvett városban az állatkert közelében találtak alkalmas helyszínt a *Muzsikál az erdő* megszervezésére.

Szenner Zoltán, Brassó megye önkormányzatának a Mentsétek meg Romániát Szövetség (USR) színeiben megválasztott alelnöke megjegyezte: a Brassói Filharmónia koncertje mellett a multikulturalitás jegyében román, szász és magyar népzenei előadásokat hallgathat majd a közönség, hiszen a város a kulturális sokszínűségére is büszke.

Szabó Lajos, a Muzsikál az Erdő Alapítvány elnöke elmondta: 19 éve szervezik a koncerteket. Hozzátette: a koronavírus-járvány rávilágított arra, hogy az ember törékeny, és része a természet nagy rendszerének.

A rendezvény arra szeretne motiválni, hogy a társadalom fenntarthatóan működjön és összefogásra épüljön. „Felelősek vagyunk egymás iránt, mint ahogy a természeti környezetünkért is” – jelentette ki a program kezdeményezője.

Az elmúlt évek tapasztalata alapján meggyőződésükké vált, hogy nincsen a programra alkalmatlan időjárás, csak nem megfelelő öltözet.

Forrás: MTI

HASZNÁLJA TAGSÁGI KÁRTYÁJÁT!

Az Országos Erdészeti Egyesületben fennálló tagságot 2012-től tagsági kártya igazolja. Az OEE-kártya tulajdonosa egyre több kedvezményt vehet igénybe a különböző vásárlási lehetőségektől kezdve a vadászházi szállásokig. Az aktuálisan elérhető kedvezmények listája a www.oee.hu oldalon olvasható, évente egy alkalommal az *Erdészeti Lapok* is közli.

Az Egyesület vezetése a kártya használatára biztat minden egyesületi tagot! A kedvezményrendszer igazi értékét, minél szélesebb körű elfogadottságát a rendszeres kártyahasználat alapozza meg. A kártya névre szól, sorszámmal és vonalkóddal van ellátva, az Egyesület titkársága évente érvényesíti. A 2022-re szóló érvényesítő matrikát azok a tagok kapták meg az *Erdészeti Lapokon* keresztül, akik határidőre eleget tettek az adott évre vonatkozó tagdíjfizetési kötelezettségüknek.

A kedvezményrendszerről és a tagsági kártyával kapcsolatos bármely kérdésben felvilágosítás kérhető az Egyesület titkárságán (titkarsag@oee.hu, 06 1 201 6293) vagy a helyi csoportok titkárainál.

Partnereink:

STIHL

**TELJEN TÜSSZÖGÉS
NÉLKÜL A NYÁR!**

A STIHL FELVESZI A HARCOT
A PARLAGFŰVEL

STIHL » ÉS KÉSZ

—